

Peter Dobias - životopis

Peter Dobias se narodil v Liptovském Mikuláši na Slovensku v roce 1975. Vyrůstal v Československu a Peter v této době chápal jak komunistický režim měl vliv na jeho život. Když byl Peter mladší, hodně mu chyběl jeho otec, protože byl poslán pracovat na farmu na východní Slovensko kvůli svému politickému názoru. Byl vyučen jaderným chemikem ale stejně musel pracovat manuálně a cesta do práce trvala 1,5 hodiny. Jako malé dítě se Petrovi rodiče vyhýbali rozhovorům o citlivých tématech a politice, protože se báli, že by o tom Petr mohl mluvit se svými přáteli nebo s lidmi ve škole. Ale jak stárnul a více chápal situaci, byl více zapojen do konverzací. Ve škole se Peter naučil tradiční předměty, jako je aritmetika a pravopis, ale také se naučil, jak si nasadit plynovou masku, a rozdíl mezi poplachem proti chemické a jaderné bombě.

Petr musel navštěvovat ruskou školu, kde se naučil číst a psát rusky. Ve škole se Peter hodně soustředil na svoje studie, matematiku a přírodní vědy. To byly nejvíce podporované předměty. Petr se účastnil různých školních soutěží. Dokonce se dostal do regionálních školy matematickou olympiádu v 6. třídě. Jeho rodiče mu slíbili, že pokud získá 1., 2. nebo 3. místo v olympiádě koupí mu počítač. Koupili mu počítač z Tuzexu za bony. Tuzex byl speciální obchod, neomezeného sankcemi kde se používaly speciální měny, bony. Tam jste mohli získat zboží pouze, pokud jste měli přístup k cizí měně. Peter se často zastavoval a prohlížel si zboží v obchodě, když šel domů ze školy. Petr nebyl součástí mimoškolních a sportovních aktivit. Sportu se nevěnoval a bylo taky málo příležitostí ke sportování, pokud jste nehráli na vysoké úrovni. Byl ale součástí povinné Pionýrské organizace. Pionýrské kroužky byly organizace, která prosazuje komunistickou ideologii pro děti.

Petrovi bylo asi 13/14 let, když se politická začala měnit a věci v zemi se začaly měnit. Situace se rychle změnila. Peterův otec tušil, že se to mění, ale Peter tomu nevěnoval velkou pozornost a soustředil se na svoje studie. Ale poslouchal rádio svobodná Evropa jako mnoho dalších lidí v Československu. Rádio svobodná Evropa a Voice of America byly dvě nezávislé rozhlasové stanice financované z amerických zdrojů. Byly velmi důležité během rozpadu sovětského svazu/komunismu (1988/1989), protože přinesly jiný pohled na to, co se dělo mimo Československo. Petr a mnoho ostatních lidí poslouchalo radio protože věděli, že co pochází z oficiálních kanálů není pravda. USA používaly tyto rozhlasové stanice k předávání protikomunistických zpráv do východního bloku, ale byly rušeny, takže obecně byly špatné kvality. Rádio svobodná Evropa a Hlas Ameriky byly tak důležité, protože přinášely lidem v Československu zprávy a informace, ke kterým neměli přístup. Kromě rozhlasových stanic měli přístup pouze ke státním zprávám. Rozhlasové stanice pomohly dostat zprávy o kontraevoluci k lidem. Rádio svobodná Evropa informovalo o pokojné studentské demonstraci, kde bylo mnoho studentů těžce zbito a objevily se zvěsti o zabití studenta. Tyto informace vedly k

masovým demonstracím a generálním stávkám, které pomohly ukončit vládu komunistické strany.

Petr a jeho přátelé se sametové revoluce nikdy nezúčastnili. Na masové demonstrace nechodili, protože je od toho odrazovali rodiče. Jejich rodiče nechtěli své 14 leté děti posílat tam, kde by mohlo dojít k brutálnímu policejnímu zásahu. Přestože se jako mladý příliš neúčastnil revoluce a protestů, byl členem studentské rady a mluvil s učiteli a snažil se s nimi vyjednávat, aby nebyli potrestáni/penalizováni studenti, kteří stávkovali.

Po pádu komunismu měl Peter více svobody a svobodného projevu, měl více možností ve škole a větší výběr. Potom, co zažil když byl mladý, komunismus a revoluci, skutečně to formovalo jeho morální hodnoty a přimělo ho vážit si své nové svobody. Vážil si svobody slova, protože to bylo něco, o čem nikdy nevěděl, že mu chybí. Po pádu komunismu si Peter a jeho přátelé dali záležet, aby nebyli cenzurováni. Líbilo se jim, že mají svobodu slova a mohou vyjadřovat své politické názory. Ve škole diskutovali o problémech a naučili se, že mohou být přáteli i s odlišnými názory. Naučili se vyjadřovat své názory a argumentovat je.

Po sametové revoluci přišel sametový rozvod. Rozdělení Československa nepřekvapilo Petra, očekával to. Ale připadalo mu to otravné. Rozdělilo to jeho rodinu na dvě části a zpočátku to znesnadnilo návštěvu jeho rodiny v Česku. Kromě toho měl Peter jít na univerzitu do Prahy a studovat na Karlově univerzitě. Ale po rozdělení Československa to už nepřicházelo v úvahu. Tak se přihlásil studovat matematiku a fyziku na univerzitě v Bratislavě.

I po sametové revoluci lidé stále museli bojovat za svou svobodu. Když Petr chodil na univerzitu, oponoval prezidentu Vladimíra Mečiara, spolu s mnoha dalšími studenty. Protože Vladimír Mečiar byl zdrojem velké autocenzury a potlačování akademických svobod. V reakci na to Peter a mnoho dalších studentů na Slovensku začali být proti němu. Postavili se proti němu tím, že psali petice a formálně vyjednávali s vládou, ačkoli došlo k několika menším protestům, chtěli být na univerzitě osvobození od jakéhokoli politického vměšování. Protože se Peter nikdy nemohl zúčastnit sametové revoluce, považoval za velmi vzrušující účastnit se a bojovat za svou svobodu.

Po absolvování univerzity odešel Peter do Kanady, protože chtěl studovat v zahraničí, protože na Slovensku bylo velmi málo příležitostí pro postgraduální studium. Když odjel studovat do zahraničí a pokračoval ve studiu, rozhodoval se mezi dvěma zeměmi, Kanadou a Austrálií, ale Kanada mu dala lepší nabídku, a tak odjel do Kanady. Peter

původně přijel na studentské vízum a přestěhoval se do Edmontonu, tam se mu líbilo, tak požádal o rezidenci a rozhodl se imigrovat se svou ženou do Kanady.

Od té doby, co se Peter přestěhoval do Kanady, navštívil Slovensko a svou rodinu, ale zjistil, že už se tam opravdu nevejde. Peter rád navštěvoval svou rodinu, ale zjistil, že je teď jiný. Peter si stále udržuje slovenské kulturní aspekty svého života, ale přizpůsobil se životu v Kanadě. Kulturní vztah ke slovensku si zachoval, i když se stal Kanadánem